

ნოტუბი ბეზუკომონი-ბი სვანთონი

ბაზოთი საყვარელი ბელადით ამხანაგმ
სტალინით, მის მიერ შექმნილი თავი
სუფილი ცხოვრებით.
ჩვენი მეუფაა მთელ მსოფლიოში
მოწინავეა თავისი ინდუსტრით, სოფ-
ლის მეურნეობით, გულბრებით, მეც-
ნიერებით, ბელოვებით. ვისი ბე-
მდგენლობით მოიპოვებ ყოველზე
ესა — მშობლიური და საყვარელ
სტალინის ხელმძღვანელობით.

მე უპირატესი ინტერესი ვარ. მაგრამ პარტიის საქმე ჩემ საყვარელ საქმედ მიიჩნევა, რადგან მე ყოველდღიურად ვეძინებ ლენინ-სტალინის პარტიის მზრუნველობას. მე ვაძლავა სამშოთა ხელისუფლებას, მათე ჩემს კონფანს, დეიჯავის მოგზაბარ ლენინ-სტალინის წინაშე, საბჭოთა ხელისუფლების საქმეს. მხურავლად ვუჭერ მხარს წინადადებას საქალაქო საბჭოს დამუშავებარს, ანტიკორუპციად ამხანაგ სტალინის წამოყენებარს შესახად. დამუშავებულ ვარ, ამით გამოცხატებ ჩვენი ძაბრნის მრავალათასობანი კოლექტივის სურვარს. მინდა ჩემს სიტყვად მოიტყოს სიტყვები დავამთავრო.

ჩონ არის ბაბუა ნათლის.

უკვე შარავანდოსა,
 ვინ ასახლა მსოფლიო,
 რძეუ წარეგო ღვთისა.
 თუ არა წინ, მაშ სიუხლო,
 მაშ სიუხარულ საღ ბრის,
 ვინ ავირითო, თუ არ წინ—
 მამა,
 ბედადი,
 სარდალი..

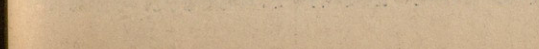
(მქუბარე ხანგრძლივ ტაში ბელა-
 ლის პატეიხაჲში).

კრეზაზე მხარეველ პატრიოტულ
 სტრეკებში გამოიფინე ქარისი უძვე-
 ლესი ან. სელოფენი, გამოშვინე-
 ბულარეილიზატორის ელქტრო-
 ნიკილიზმი ლინის ორთისსანი

[illegible][illegible]

სის ლენინის რაიონის № 53 საარქივო
დ ბარბა აშ. დ. მამაცაშვილი.
მისსაღმებელი დეკემა აშხანაგ ი. შ.

ბავშვილი,

ი. ბ. სვალინის თხოვლებათა გეგმის გეგმის

სუფლებანი“ ექსპლოატირებულთათჳ

წესების დროს მთავრობას აყენებს არა
ხალხი, არამედ ჩოტშილდები და სტო-
ნსები, როცა ელერები და მორგანები“
(გვ. 115).

ზე იმპერიოლისტურმა ბურჟუაზიამ გა-
აფრთხილებული ლაშქრობა დაიწყო იმ შე-
დეგად, თორმეათეობითი წლის

წინააღმდეგაც, რომლითაც იგი წინათ
თავის ბატონობას ფარავდა. სულ უფ-
რო არღვევენ ფორმალურ დემოკრატი-
ულ უფლებებსაც კი (პროფკავშირთა

მუშაობის აკრძალვა, დემოკრატიული პარტიების აკრძალვა და დევნა, რასობა (რეგი დისკრიმინაცია და სხვ.). სულ უფრო დაუფარავი ხდება მონოპო-

ლისტური კაპიტალისა და მისი ორგანიზაციების ბატონობა, სულ უფრო აშკარა ხდება ბურჟუაზიული დემოკრატიის კრაზი.

საბჭოთა ხელისუფლება ყველაზე მო-
წინავე და ყველაზე დემოკრატიული
ორგანიზაციაა ყველა შესაძლო სახელ-

სპობს რა ყოველგვარ ეროვნულ ჩაგვ-
რას და ემყარება რა თანასწორობულ-
ბიან ეროვნებათა მშრომელი მასების
თანამშრომლობის საპოლია ხალხთათ-

აშენადგი სტალინი პოლუტარბის
ლიტერატურის

მთელ ისტორიულ ეპოქას, რომელიც
„აუცილებელია არა მარტო იმისთვის,
რომ შევეჩინო სოციალიზმის სრული
გამართლების საფორენო რა პოლიტიკა“

რელიწანამდღარები, არამელ იმით-
ვისაც, რომ პროლეტარიატს შესაძლებ-
ლობა მიეცეს, ჯერ-ერთი — აღიზარ-
დოს და გამოიბრძმდოს თავითონ რომ

გორც ძალია, რომელიც შესძლებს ქვეყ-
ნის მართვა-გამგეობას, მეორე — ხელ-
ახლა აღზარდოს და ვარდაპქნის
წერილობურეუზიული ფენები ისეთი

ივედა და ავითარებდა რა ტროცისა
გადასწავლა და პრაქტიკა

მოძღვრებას პროლეტარიატის დიქტა-
ტორის შესახებ, ამხანაგი სტალინი
სწერდა:

ტურა ლენინის მიხედვით?
პროლეტარიატის დიქტატურა ანაშ
ხელისუფლება, რომელიც ემყარება
პროლეტარიატისა და გლეხობის

მშრომელი მასების კავშირს „კაპიტა-
ლის სრული დამხობისათვის“, „სოცია-
ლიზმის საბოლოო შექმნისა და განმ-
ტკიცებისათვის“ (გვ. 368).

— აღნიშნავს ამხანაგი სტალინი, — არის
ის სამიბეგელი და, ბოლოს, ნაპოვნია პო-
ლიტიკური ფორმა, პრობლემის წარჩინებ-
შია და მოსახლეობის პრაქტიკულად აღ-
სრულებას.

ნომიური განთავსულობა, ჭოცია-
ლიზნის სრული განაგებება“ (გვ. 122).
საბჭოთა ხელისუფლება, როგორც
პროლოგატორიის დიქტატორის სახილ-

მწიფო ფორმა, გამოყენებულია როგორც ბერკეტი ძველი ეკონომიკის გარდასაქმნელად და ახლის შესაქმნელად, სოციალიზმის მოსაწყობად, უკ-

ლასო საზოგადოებაზე გადასასვლელად, საბჭოთა სახელმწიფო სოციალისტური საზოგადოების ავების ძირითადი იარაღია.

11. ინტენსივობის მართები და
რუსეთის მენშევიკები უგულვებლ-
ყოფდნენ გლეხთა საყიბს, იმიტომ
რომ მათ ეწინააღმდეგებოდათ რევოლუციის, არა-
სოდის, ან უფრო სწორად, პრელომინარული

ტის დღეებატურის დამყარება და ამი-
ტომ არ დაინტერესებდათ პროლეტარა-
ტის ფაქტობრივებზე რევოლუციამი-
ბოლშევიკებზე და სიკრიფოლად ამოშა-

უმბრუნებლად გარდაიქმნა. მისი პირველი რეგულაციის წინ (1905 წ.), როცა პარტიის წინაშე მთელი სივრცე-სიგანით დაისახა ცარიზმის

დამზომისა და პროლეტარიატის ჰეგ-
მონიის, იმ მომავალ ბურჟუაზიულ-
დემოკრატიულ რევოლუციაში პროლე-
ტარიატის მოკავშირის საკითხი, რომე-

ლაც სოციალისტურ რევოლუციაში უნ-
და გადაზრდილიყო. „პროლეტარიატის
შეგვიმონია პროლეტარიატის დიქტატუ-
რის ჩანასახი და გარდამავალი საფეხუ-
რია“ ვაჟა-ფშაველას თქმით.

ლენინიზმი გლეხობის მშრომელ მასებს განიხილავს როგორც პროლეტარ

(დასახელები მ-4 გვერდზე)

